

En weekend i DANMARK

Tidligt i december havde jeg fornøjelsen af at dømme den åbne nordiske Border og Fife udstilling i Danmark. Dette var mit andet forsøg på at dømme showet, idet udstillingen blev aflyst året før på grund af kraftigt snefald

Det viste sig at være en af mine mest behagelige oplevelser, først og fremmest på grund af den gæstfrihed Henrik Holm klubbens sekretær og hans familie ydede, men også på grund af metoden at dømme på i denne meget fremadrettede klub.

Jeg havde forhånds aftalt med Henrik om hvilken metode, der skulle dømmes efter, Metoden var i stil med den, jeg havde brugt i Amerika. Denne metode er at involvere udstillergruppen, der sidder i rækker bag dommeren, i alle bedømmelsens facetter. Da jeg er vant til at tale offentligt, så jeg frem til denne udfordring, så jeg bad om en flipover og tuscher, så jeg kunne få afklaret alle punkter, især hvis mange af udstillerne havde en begrænset forståelse af engelsk. En af klubbens medlemmer, stod ved siden af mig, og oversatte mens jeg dømte. Publikum bestod af primært danskere men et partnerskab fra Tyskland havde tilbragt seks timers kørsel til showet. En skøn ældre dansk herre på forreste række var 91 år gammel.

Vi ankom til skolen klokken 8, hvor vi alle fik et komplet morgenmåltid (jeg sagde nej tak til øl!) og begyndte at dømme klokken 9 som aftalt. Klubbens formand kaldte til orden, og folk indtog deres pladser. Jeg blev bedt om at bruge et par minutter til at introducere mig selv. Jeg greb denne chance til at vise på flipoveren min metode til at bedømme efter og ellers hvad jeg ville være på udkig efter og hvorfor.

Da bedømmelsen begyndte, lagde jeg mærke til en ny idé, som var at bringe en halv snes fugle ind på en vogn for at blive dømt og dermed spare værdifuld stewards 'tid. Den af træ fremstillede scene var meget godt lavet og let at arbejde med. Selv om burene var identiske med de border og fife bure man bruger i Storbritannien, var de tungere på grund af sand på bunden af buret, men dette gjorde dem også mere stabile

Enhver lighed med vores udstillinger afholdt i England endte på dette punkt. Når jeg havde besluttet at sende fugle tilbage igen, måtte jeg give mine grunde gennem tolk til denne beslutning. Indimellem glemte jeg denne procedure, når jeg satte en fugl tilbage på vognen, men kun for at opleve, at publikum mindede mig om min undladelse! Etiketterne på burene havde også stor nummerering, så det var klart synligt for publikum, hvilken fugl der var ved at blive gransket.

Ved den enkelte klassevinder blev det endnu mere vigtigt at forklare mine beslutninger. Opdrætterne var meget anerkendende, især forholdsvis nye opdrættere med border og fife. Ud over at se deres fugle bedømmes fik de en endags seminar! De så bedømmelsen som en mulighed for en god og lærerig oplevelse.

Da bedømmelsen var færdig ved 3 tiden (tog jeg mod tilbudet om en stor øl!) Alle var afslappet og snakkede. Der var ikke behov for en "gal kamp" for at se fugle, som vi til tider ser i UK. Publikum havde været involveret hele vejen igennem. Dette er helt det modsatte af, hvad der sker i

Storbritannien. Når bedømmelsen starter får alle besked på at forlade udstillingslokalet bortset fra dommere og stewards".

På en af mine yndlings fife udstillinger, som jeg oplevede flere uger tidligere, var der logistiske problemer. Afhentning af fuglene var planlagt til 15:30, men alle opdrættere var stadig udenfor udstillingslokalet kl. 14:30 og havde tilbragt det meste af dagen med at forsøge at finde noget at lave! Samme øjeblik de kom ind, kunne de bare hente fuglene og se at komme hjem. Der var ingen mulighed for at få forklaret, hvorfor bestemte fugle havde klaret sig godt eller dårligt, og hvilke overvejelser dommerne havde gjort.

Jeg tror, vi kan lære et par ting fra denne fremsynede klub. Selv om dette system mest egner sig til mindre udstillinger, der kun kræver én dommer. Når det er sagt, så bemærk at sidste gang jeg dømte i Amerika, var der tre forskellige dommere med separat publikum, men det kræver helt klart mere plads.

Jeg vil ønske Border og Fife klubben en stor fremtid - de forsøger i øjeblikket at overtale Border og Fife opdrættere i det østlige England for at deltage i deres årlige show afholdt den første weekend i december, og forsøger også at kaste deres net længere ind i Tyskland

De har bedt mig om at bedømme deres show igen i 2012, og jeg ser meget frem til at møde mine nye venner igen. Det var en meget behagelig dommer oplevelse.

Terry Kelly

12 Dec, 2011